

עשר אותות נגלזו לרבי שמעון בר-יוחאי, שהן באות לעולם סמוך לביאת המשיח

האות הראשון

שלשה עמודים של אש יורדים מן השמים, ועומדים מן הארץ ועד לשמים שלשה ימים ושלשה לילות. וכל העמים יעמדו ויתפשו את ישראל, ואומרים להם: עשו לנו ציצית בכנף בגדינו! ומן היד החזקה שיראו - ישראל עושין להן ציצית - שנאמר (זכריה ח' כ"ג): "אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגויים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר: נלכה עמכם! כי שמענו אלהים עמכם!" והקדוש ברוך הוא נותן מופתים בשמים ובארץ - שנאמר (יואל ג' ג'): "ונתתי מופתים בשמים ובארץ: דם ואש ותימרות עשן", ולמה הדם קודם לאש? כי כך היה במצרים.

האות השני

יצאו שלשה אנשים, אחד מהם עומד על הקבר ומעמיד את המת, ואחד מאיר עיני עור, ואחד מרפא פיסח בכשפים, ושמונים אלף מישראל תועים אחריהם - ואינם מבני ישראל אלא מן הגבעונים ומן האספסוף שנתערבו בישראל - והקדוש ברוך הוא מצרף את כולם - שנאמר (זכריה י"ג ט'): "וצרפתים כצרף את הכסף".

האות השלישי

הקדוש ברוך הוא מוציא בשמים שלש קשתות, והם עומדים בשמים שלשה ימים ושלשה לילות, ראשם בסוף העולם ואחריתם בסוף העולם, ואחד אינו דומה לאחד, וכל העמים יראים יראה גדולה, והם אומרים: הקדוש ברוך הוא מביא מבול לעולם? - כבר נשבע שאינו מביא מבול לעולם - שנאמר (ישעיה נ"ד ט'): "כי מי נח זאת לי, אשר נשבעתי מעבר וגו', - וכשם שנשבע שאינו מביא מבול כך נשבע שאינו קוצף - שנאמר (שם): "כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך", "קשת גיבורים חתים, ונכשלים אזרו חיל" - ומי הם נכשלים? אלו ישראל - וכן הוא אומר (ש"ב כ"ב מ'): "ותזרני חיל למלחמה".

האות הרביעי

ירד מטר מן השמים שלשה ימים ושלשה לילות - ואינם מים אלא דם, ושמונים אלף אשר הותעו אחר שליחי השקר שותים מאותם מים ומתים, וכל איש ואישה אשר הלכו אחריהם שותים ומתים.